

การพัฒนาทักษะการจำคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้เทคนิคช่วยจำแบบใช้รูปภาพเป็นสื่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเดชะปัตตนยานุกูล

A Development of Japanese Vocabulary Memorization Skills by Using Mnemonic Technique Image as Media Model of the Secondary Year 4 Students, Dechapattanayanukul School

ธิติวัดน์ ตันตียนุกูลชัย* รสรินทร์ ออมมรรัตน์* วีระ วงศ์สรรค์*

Titiwat Tantiyanukulchai* Rossarin Onamornrat* and Weera Wongsan*

หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์*

มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี*

Master of Education Curriculum and Instruction Faculty of Education, *

Bangkokthonburi University*

E-mail : 635320002.edu@bkkthon.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลการพัฒนาทักษะการจำคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่นให้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 70 โดยใช้เทคนิคช่วยจำแบบใช้รูปภาพเป็นสื่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียน เดชะปัตตนยานุกูล 2) ศึกษาความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้เทคนิคช่วยจำแบบใช้รูปภาพเป็นสื่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเดชะปัตตนยานุกูล และ 3) ศึกษาเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเดชะปัตตนยานุกูล ที่มีต่อแบบฝึกทักษะการจำคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้เทคนิคช่วยจำแบบใช้รูปภาพเป็นสื่อ เป็นการศึกษาแบบกึ่งทดลอง ประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/9 ที่เลือกเรียนรายวิชาภาษาญี่ปุ่น จำนวน 8 คน เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วย 1) แบบฝึกทักษะการจำคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่น 2) แผนการจัดการเรียนรู้ 3) แบบทดสอบ และ 4) แบบสอบถามเจตคติ สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

1) ผลการพัฒนาทักษะการจำคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่นโดยใช้เทคนิคช่วยจำแบบใช้รูปภาพเป็นสื่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเดชะปัตตนยานุกูล มีผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 81.87 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 70 2) ความคงทนในการจำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเดชะปัตตนยานุกูล หลังจากใช้แบบฝึกทักษะการจำคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่น 2 สัปดาห์ มีผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 66.25 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 60 3) เจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเดชะปัตตนยานุกูล ที่มีต่อแบบฝึกทักษะการจำคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้เทคนิคช่วยจำแบบใช้รูปภาพเป็นสื่อ โดยรวมอยู่ในระดับดี

คำสำคัญ : ภาษาญี่ปุ่น, เทคนิคช่วยจำ, รูปภาพ, โรงเรียนเดชะปัตตนยานุกูล

Abstract

The objectives of this research were: 1) To study the results of development of memorizing Japanese vocabulary by using a picture mnemonic technique image as media model of the secondary year 4 students, Dechapattanayanukul School. 2) To study the

retention of memorizing Japanese Vocabulary by using a picture mnemonic technique of Mathayomsuksa 4 students in Dechapatanayanukul School, and 3) To study students' attitudes towards using the Japanese Vocabulary Memorized Exercise of Mathayomsuksa 4 students in Dechapatanayanukul School. It is a quasi-experimental research. The population is 8 students in Grade 4/9 who choose to study Japanese language courses. The tools used include 1) Japanese vocabulary skills exercise 2) Learning management plan 3) Test and 4) Attitude questionnaire. The statistics used were percentage, mean, and standard deviation.

The results showed that

1) The results of improving skills in memorizing Japanese vocabulary by using picture-mediated mnemonic techniques of Mathayomsuksa 4 students at Dechapatanayanukul School Achievement was 81.87 percent, higher than 70 percent. 2) Memory persistence of Mathayomsuksa 4 students at Dechapatanayanukul School After using the practice of memorizing Japanese vocabulary skills Achieved 66.25 percent higher than the specified by 60 percent, 3) Attitudes of Mathayom Suksa 4 students at Dechapattan School Yanukul towards the practice of memorizing Japanese vocabulary skills by using image-mediated mnemonic techniques Overall, it's at a good level.

Keywords: Japanese vocabulary, Mnemonic technique, Image as Media, Dechapattanayanukul School

บทนำ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) เป็นหลักสูตรที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ และได้ระบุกลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้งหมด 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ประกอบด้วย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 ฉบับปรับปรุง 2560 ออนไลน์: 2561) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ กำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ฉบับปรับปรุง 2560 คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และกลุ่มภาษาประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่นๆ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ประกอบด้วย 4 สาระได้แก่ สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระอื่น และ สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาต่างประเทศที่เข้ามามีบทบาทสำคัญในและประเทศไทยในช่วงเวลาประมาณ 80 ปีที่ผ่านมา เริ่มมีการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในประเทศไทยขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2480 ที่โรงเรียนมัธยมศึกษาวัดบพิตรพิจิตร ต่อมาได้เปลี่ยนชื่อโรงเรียนเป็นโรงเรียนมัธยมศึกษาวัดบพิตรพิมุข (Yoshikazu Matsui, 1999) และเพิ่มจำนวนสถานศึกษาที่สอนภาษาญี่ปุ่นมากขึ้นเรื่อย ๆ ในปัจจุบัน ทั้งระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา และระดับอุดมศึกษาทั่วประเทศ สำหรับการสอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนเดชะปัตตนยานุกูล เริ่มแรกเมื่อ พ.ศ. 2555 ได้เปิดเป็นวิชาเลือกสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาต้นและ

มัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อตอบสนองต่อนโยบายประเทศที่เป็นหนึ่งในสมาชิกสมาคมประชาชาติในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asia) หรืออาเซียน (ASEAN) ซึ่งเป็นสมาคมที่จัดตั้งขึ้นเพื่อให้เกิดความร่วมมือ 3 ด้าน คือ ด้านการเมืองและความมั่นคง ด้านเศรษฐกิจ และด้านสังคมและวัฒนธรรม ซึ่งต่อมาในปี พ.ศ. 2540 ประเทศ จีน ญี่ปุ่น และเกาหลีใต้ ได้เข้าร่วมจึงเรียกว่า อาเซียน + 3 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553) ดังนั้น การเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในประเทศไทยจึงได้รับอิทธิพลดังกล่าว

ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นพบว่าปัญหาปัจจุบันในการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเดชะปัตตนยานุกูล ที่เรียนภาษาญี่ปุ่น คือ นักเรียนมีปัญหาการจำคำศัพท์ ในการเรียนไวยากรณ์ รวมไปถึงเจตคติเชิงลบที่นักเรียนมีต่อการเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นด้วย อ้างจากคะแนนสอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเดชะปัตตนยานุกูล ตั้งแต่ปีการศึกษา 2562 – ปัจจุบัน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยร้อยละ 62 อยู่ในระดับปานกลาง

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะผู้สอนวิชาภาษาญี่ปุ่นจึงสนใจศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะการจำคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้เทคนิคช่วยจำแบบใช้รูปภาพเป็นสื่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเดชะปัตตนยานุกูล เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถ จดจำ อ่าน เขียน คำศัพท์ภาษาญี่ปุ่น ได้ดีและคงทนนานยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลการพัฒนาทักษะการจำคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้เทคนิคช่วยจำแบบใช้รูปภาพเป็นสื่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเดชะปัตตนยานุกูล ให้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 70
2. เพื่อศึกษาความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้เทคนิคช่วยจำแบบใช้รูปภาพเป็นสื่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเดชะปัตตนยานุกูล
3. เพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเดชะปัตตนยานุกูล ที่มีต่อแบบฝึกทักษะการจำคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้เทคนิคช่วยจำแบบใช้รูปภาพเป็นสื่อ

สมมติฐานการวิจัย

1. ผลการพัฒนาทักษะการจำคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่น ก่อนและหลังเรียน โดยใช้เทคนิคช่วยจำแบบใช้รูปภาพเป็นสื่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเดชะปัตตนยานุกูลเป็นไปตามเกณฑ์หรือสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70
2. ผลการศึกษาความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้เทคนิคช่วยจำแบบใช้รูปภาพเป็นสื่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเดชะปัตตนยานุกูล เป็นไปตามเกณฑ์หรือสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาทักษะการจำคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้เทคนิคช่วยจำแบบใช้รูปภาพเป็นสื่อ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเดชะปัตตนยานุกูล โดยกำหนดตัวแปรต้นและตัวแปรตาม ตามกรอบแนวคิดในการวิจัยดังนี้

การพัฒนาทักษะการจำคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้เทคนิคช่วยจำแบบใช้รูปภาพเป็นสื่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเดชะปัตตนยานุกูล ประกอบด้วย 3 ด้าน 1) ด้านตัวอักษร 2) ด้านคำศัพท์ และ 3) ด้านไวยากรณ์ (ที่มา: รังสิมา เสวี 2547 ผลของการเรียนโดยใช้ภาพประกอบ 3 แบบที่มีต่อผลการเรียนและความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่บกพร่องทางการได้ยิน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1)

1. ผลการพัฒนาทักษะการจำคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่น ก่อนและหลังเรียน โดยใช้เทคนิคช่วยจำแบบใช้รูปภาพเป็นสื่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเดชะปัตตนยานุกูลเป็นไปตามเกณฑ์ร้อยละ 70
2. ความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้เทคนิคช่วยจำแบบใช้รูปภาพเป็นสื่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเดชะปัตตนยานุกูล เป็นไปตามเกณฑ์ร้อยละ 60
3. เจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเดชะปัตตนยานุกูล ที่มีต่อแบบฝึกทักษะการจำคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้เทคนิคช่วยจำแบบใช้รูปภาพเป็นสื่ออยู่ในระดับดี

วิธีการดำเนินวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนภาษาญี่ปุ่น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนเดชะปัตตนยานุกูล อำเภอเมืองปัตตานี จังหวัด ปัตตานี จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งหมด 8 คน และในการวิจัยครั้งนี้ศึกษาจากประชากรทั้งหมด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีทั้งหมด 4 ชนิด ประกอบด้วย

1. แบบฝึกทักษะการจำคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่นโดยใช้เทคนิคช่วยจำแบบใช้รูปภาพเป็นสื่อสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเดชะปัตตนยานุกูล จำนวน 4 ชุด
  - ฝึกทักษะที่ 1 เรื่อง ฉันไปโรงเรียน
  - ฝึกทักษะที่ 2 เรื่อง ฉันเดินไปโรงเรียน
  - ฝึกทักษะที่ 3 เรื่อง ฉันกับเพื่อนไปโรงเรียน
  - ฝึกทักษะที่ 4 เรื่อง ฉันไปโรงเรียนสัปดาห์หน้า
2. แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 4 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง ประกอบด้วย
  - แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ฉันไปโรงเรียน
  - แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง ฉันเดินไปโรงเรียน
  - แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง ฉันกับเพื่อนไปโรงเรียน
  - แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง ฉันไปโรงเรียนสัปดาห์หน้า
3. แบบทดสอบชุดฝึกทักษะการจำคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่นโดยใช้เทคนิคช่วยจำแบบใช้รูปภาพเป็นสื่อสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเดชะปัตตนยานุกูล แบบเขียนตอบ ซึ่งใช้ในการทดสอบก่อนเรียน หลังเรียน และหลังเรียนไป 2 สัปดาห์ โดยทั้งหมดเป็นชุดเดียวกัน

4. แบบสอบถามเจตคติที่มีต่อชุดฝึกทักษะการจำคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่นโดยใช้เทคนิคช่วยจำแบบใช้รูปภาพเป็นสื่อสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเดชะปัตตนยานุกูลที่มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.81 จำนวน 1 ฉบับ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลโดยการทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนเดชะปัตตนยานุกูล จำนวน 8 คน มีขั้นตอนดังนี้

1. ให้นักเรียนจำนวน 8 คนทำแบบทดสอบของแบบฝึกทักษะการจำคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่นโดยใช้รูปภาพเป็นสื่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเดชะปัตตนยานุกูล ใช้เวลาในการทดลอง 8 ชั่วโมง 4 ครั้ง และบันทึกผลคะแนนไว้เป็นคะแนนระหว่างเรียนและหลังการทดลองเสร็จหลังเรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-4 ดังนี้

- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ฉันไปโรงเรียน
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง ฉันเดินไปโรงเรียน
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง ฉันกับเพื่อนไปโรงเรียน
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง ฉันไปโรงเรียนสัปดาห์หน้า

2. ชี้แจงวัตถุประสงค์และข้อตกลง ให้กับกลุ่มประชากรซึ่งเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/9 ที่เลือกเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ทราบถึงวิธีการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการจำคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่นโดยใช้เทคนิคช่วยจำแบบใช้รูปภาพเป็นสื่อ

3. ให้นักเรียนดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ โดยครูผู้สอนใช้แบบฝึกทักษะการจำคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่นโดยใช้เทคนิคช่วยจำแบบใช้รูปภาพเป็นสื่อ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น

4. ให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน หลังจากการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการจำคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่นโดยใช้เทคนิคช่วยจำแบบใช้รูปภาพเป็นสื่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเดชะปัตตนยานุกูล และทำแบบทดสอบอีกครั้งหลังจากผ่านไป 2 สัปดาห์

5. ให้นักเรียนตอบแบบสอบถามเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเดชะปัตตนยานุกูล ที่มีต่อแบบฝึกทักษะการจำคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่น

6. นำคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเดชะปัตตนยานุกูลด้วยชุดการเรียนเรื่อง “การเดินทางภาษาญี่ปุ่น” มาวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ครั้งนี้ ผู้วิจัยจะแยกวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. การพัฒนาทักษะการจำคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่นจากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน วิเคราะห์โดยการหาร้อยละค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. การทดลองความคงทนในการการจำคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่นจากการทดสอบหลังเรียน 2 สัปดาห์ วิเคราะห์โดยการหาร้อยละค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน กำหนดเกณฑ์ที่ใช้พิจารณาความคงทน คือ หากค่าเฉลี่ยหลังเรียน 2 สัปดาห์ มากกว่าร้อยละ 60 ของค่าเฉลี่ยหลังเรียนถือว่ามีความคงทนในการจำ

3. เจตคติของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการจำคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่น วิเคราะห์โดยหา ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และนำมาแปลความหมายตามเกณฑ์ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2542)

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00	หมายถึง	มีเจตคติอยู่ในระดับดีมาก
ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50	หมายถึง	มีเจตคติอยู่ในระดับดี
ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50	หมายถึง	มีเจตคติอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50	หมายถึง	มีเจตคติอยู่ในระดับพอใช้
ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50	หมายถึง	มีเจตคติอยู่ในระดับปรับปรุง

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ทักษะการจำคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้เทคนิคช่วยจำแบบใช้รูปภาพเป็นสื่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเดชะปัตตนยานุกูล แสดงข้อมูลดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับแปลผลของคะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียนภาษาญี่ปุ่น โดยใช้เทคนิคช่วยจำแบบใช้รูปภาพเป็นสื่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

คนที่	คะแนนสอบก่อนเรียน	ร้อยละ	คะแนนสอบหลังเรียน	ร้อยละ	การแปลผล
1	5	25	17	85	มากขึ้น
2	4	20	16	80	มากขึ้น
3	3	15	15	75	มากขึ้น
4	8	40	18	90	มากขึ้น
5	7	35	18	90	มากขึ้น
6	2	10	16	80	มากขึ้น
7	1	5	15	75	มากขึ้น
8	5	25	16	80	มากขึ้น
μ	4.37	21.87	16.37	81.87	มากขึ้น
σ	2.83	11.93	1.18	5.93	น้อยลง

จากตารางที่ 1 พบว่า คะแนนสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 21.87 คะแนน และคะแนนสอบหลังเรียนที่มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 81.87 คะแนน จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน(100%) แสดงให้เห็นว่าผลการพัฒนาทักษะการจำคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้เทคนิคช่วยจำแบบใช้รูปภาพเป็นสื่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเดชะปัตตนยานุกูล คะแนนสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 81.87 คะแนน ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 70

2. ผลการวิเคราะห์ความคงทนในการจำหลังจากใช้แบบฝึกทักษะการจำคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่น โดยเทคนิคช่วยจำใช้รูปภาพเป็นสื่อ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4โรงเรียนเดชะปัตตนยานุกูล หลังการทดสอบหลังเรียน 2 สัปดาห์ แสดงข้อมูลดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการแปลผลของคะแนนสอบหลังเรียนภาษาญี่ปุ่น โดยใช้เทคนิคช่วยจำแบบใช้รูปภาพเป็นสื่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 2 สัปดาห์

คนที่	คะแนนสอบหลังเรียน	ร้อยละ	คะแนนสอบหลังเรียน 2 สัปดาห์	ร้อยละ	การแปลผล
1	17	85	15	75	น้อยลง
2	16	80	12	60	น้อยลง
3	15	75	11	55	น้อยลง
4	18	90	16	80	น้อยลง
5	18	90	15	75	น้อยลง
6	16	80	13	65	น้อยลง
7	15	75	12	60	น้อยลง
8	16	80	12	60	น้อยลง
μ	16.37	81.87	13.25	66.25	น้อยลง
σ	1.18	5.93	1.83	9.16	มากขึ้น

จากตารางที่ 2 พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 81.87 คะแนน และ คะแนนสอบหลังเรียนไปแล้ว 2 สัปดาห์มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 66.25 คะแนน จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน (100%) แสดงให้เห็นว่า ความคงทนในการจำหลังจากใช้แบบฝึกทักษะการจำคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเดชะปัตตนยานุกูล หลังการทดสอบหลังเรียน 2 สัปดาห์ คะแนนสอบหลังเรียนที่มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 66.25 คะแนน แสดงให้เห็นว่า ความคงทนในการจำคำศัพท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังจากใช้แบบฝึกทักษะการจำคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่นโดยใช้เทคนิคช่วยจำแบบใช้รูปภาพเป็นสื่อสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 60

3. ผลการวิเคราะห์เจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเดชะปัตตนยานุกูล ที่มีต่อแบบฝึกทักษะการจำคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้เทคนิคช่วยจำแบบใช้รูปภาพเป็นสื่อ แสดงข้อมูลดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของเจตคติที่มีต่อการใช้แบบฝึกทักษะการจำคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่นโดยใช้เทคนิคช่วยจำแบบใช้รูปภาพเป็นสื่อ

เจตคติ	μ	σ	ระดับ
1. แบบฝึกทักษะเรื่องการเดินทางภาษาญี่ปุ่น มีเนื้อหาเข้าใจง่ายและน่าสนใจ	4.00	0.76	ดี
2. บัตรคำของแบบฝึกทักษะเรื่องการเดินทางภาษาญี่ปุ่น ความสวยงาม กระตุ้นความสนใจ	4.31	0.83	ดี
3. แบบฝึกทักษะเรื่องการเดินทางภาษาญี่ปุ่น มีความทันสมัยและเป็นปัจจุบัน	3.75	0.89	ดี
4. แบบฝึกทักษะเรื่องการเดินทางภาษาญี่ปุ่น ส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	4.00	0.93	ดี

5. แบบฝึกทักษะเรื่องการเดินทางภาษาญี่ปุ่น เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน	4.13	0.83	ดี
6. แบบฝึกทักษะเรื่องการเดินทางภาษาญี่ปุ่น มีความสะดวกในการใช้งานและเปิดอ่านเนื้อหาได้ตามความสะดวก	4.13	0.83	ดี
7. แบบฝึกทักษะเรื่องการเดินทางภาษาญี่ปุ่น ช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในเนื้อหาได้ดี	4.13	0.83	ดี
8. แบบฝึกทักษะเรื่องการเดินทางภาษาญี่ปุ่น มีการเรียงลำดับเนื้อหาอย่างง่ายอย่างเหมาะสม นำไปใช้ได้จริง	4.63	0.52	ดีมาก
9. แบบฝึกทักษะเรื่องการเดินทางภาษาญี่ปุ่น ส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะจำคำศัพท์เพิ่มมากขึ้น	3.75	0.89	ดี
10. แบบฝึกทักษะเรื่องการเดินทางภาษาญี่ปุ่น มีเกณฑ์การประเมินที่เหมาะสมกับผู้เรียน	3.88	0.64	ดี
รวม	4.05	0.13	ดี

จากตารางที่ 3 พบว่าของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเดชะปัตตนยานุกูล ที่เรียนภาษาญี่ปุ่นมีเจตคติต่อแบบฝึกทักษะการจำคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้เทคนิคช่วยจำแบบใช้รูปภาพเป็นสื่อ ในภาพรวมอยู่ในระดับดี ($\mu = 4.05$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีเจตคติดีมากได้แก่ แบบฝึกทักษะเรื่องการเดินทางภาษาญี่ปุ่น มีการเรียงลำดับเนื้อหาอย่างง่ายอย่างเหมาะสม นำไปใช้ได้จริง สำหรับข้อที่เหลือนักเรียนมีเจตคติอยู่ในระดับดี

สรุปผลการวิจัย

1) ผลการศึกษาการพัฒนาทักษะการจำคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้เทคนิคช่วยจำแบบใช้รูปภาพเป็นสื่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเดชะปัตตนยานุกูล พบว่า มีคะแนนสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 81.87 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 70

2) ผลการศึกษาความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้เทคนิคช่วยจำแบบใช้รูปภาพเป็นสื่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเดชะปัตตนยานุกูล หลังการเรียน 2 สัปดาห์ มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 66.25 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 60

3) เจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเดชะปัตตนยานุกูล ที่มีต่อแบบฝึกทักษะการจำคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้เทคนิคช่วยจำแบบใช้รูปภาพเป็นสื่อ โดยรวมอยู่ในระดับดี

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการจำคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้เทคนิคช่วยจำแบบใช้รูปภาพเป็นสื่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเดชะปัตตนยานุกูล สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการพัฒนาทักษะการจำคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่น ก่อนและหลังเรียน โดยใช้เทคนิคช่วยจำแบบใช้รูปภาพเป็นสื่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเดชะปัตตนยานุกูล พบว่า สามารถช่วยทำให้จำได้ดียิ่งขึ้น คะแนนสอบหลังเรียนสูงกว่า เกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ร้อยละ 70 ทั้งนี้เนื่องมาจากแบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้นสามารถช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการจำ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สารนิช พละปัญญา (2556) ซึ่งพบว่า ผลการเรียนรู้ตัวอักษรคันจิโดยใช้เทคนิคจินตภาพคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน การเรียนการสอนโดย

ใช้เทคนิคจินตภาพสามารถช่วยให้จำคำศัพท์ได้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้งานวิจัยของ ปิยภาณี หนูนุ่น และคุณัญญ์ สมชนะ (2563) พบว่า ผู้เรียนหลักจากใช้ชุดฝึกทักษะสามารถจดจำคำศัพท์ได้มากขึ้น และมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญในระดับสถิติที่ระดับ 0.5

2. ความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้เทคนิคช่วยจำแบบใช้รูปภาพเป็นสื่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเดชะปัตตนยานุกูล พบว่า อยู่ในระดับที่มีความคงทน ตามเกณฑ์ร้อยละ 60 หลังจากทดสอบหลังเรียนไปแล้ว 2 สัปดาห์ อยู่ที่ร้อยละ 66.25 แสดงว่าเมื่อผู้เรียนได้ฝึกทักษะการจำแบบใช้รูปภาพเป็นสื่อช่วยให้ผู้เรียนมีความคงทนในการจำ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สารนิช พลະปัญญา (2556) ซึ่งพบว่า ความคงทนในการเรียนตัวอักษรคันจิโดยใช้เทคนิคจิตภาพคิดเป็นร้อยละ 97.52 โดยมีนักเรียนจำนวน 8 คนได้คะแนนสอบหลังเรียน 3 สัปดาห์ น้อยกว่าคะแนนสอบหลังเรียน แต่เมื่อคำนวณเป็นร้อยละแล้วยังมากกว่าร้อยละ 80 ของคะแนนสอบหลังเรียนจึงถือว่าจำได้นาน นอกจากนี้สอดคล้องกับ ชีรวรา ปลาตะเพียนทอง และภัทร์ธีรา เทียนเพิ่มพูน (2563) พบว่า ความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์หลังจากเรียนไปแล้ว 2 สัปดาห์ โดยการใช้เทคนิคช่วยจำ ร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐมไม่แตกต่างกับ การทดสอบหลังเรียน อย่างไรก็ตามผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า มีนักเรียนคนที่ 3 เพียงคนเดียวที่มีค่าเฉลี่ยความคงทนร้อยละ 55 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 60 เนื่องจากผู้เรียนป่วยและได้ลาการเรียน จึงทำให้ได้คะแนนน้อยกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

3. เพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเดชะปัตตนยานุกูล ที่มีต่อแบบฝึกทักษะการจำคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้เทคนิคช่วยจำแบบใช้รูปภาพเป็นสื่อ พบว่า อยู่ในระดับดีมาก โดยนักเรียนส่วนใหญ่เห็นว่าการเรียงลำดับเนื้อหา ยากง่ายอย่างเหมาะสม นำไปใช้ได้จริง มีความทันสมัยและเป็นปัจจุบัน เหมาะสมกับระดับของนักเรียน ส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะจำคำศัพท์เพิ่มมากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ สารนิช พลະปัญญา (2556) พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เห็นว่าการใช้จินตนาการและสร้างเรื่องราวขึ้นมาช่วยในการจำก็มีความน่าสนใจ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ ชีรวรา ปลาตะเพียนทอง และภัทร์ธีรา เทียนเพิ่มพูน (2563) พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐมที่มีต่อการเรียน ภาษาอังกฤษโดยเทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ โดยภาพรวมทั้งหมดมีระดับความคิดเห็น เห็นด้วยมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะการนำผลวิจัยไปใช้

1. แบบฝึกทักษะการจำคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่นโดยใช้เทคนิคช่วยจำแบบใช้รูปภาพเป็นสื่อสามารถนำไปใช้เป็นตัวอย่าง แล้วให้นักเรียน ดูคำศัพท์ที่มีรูปภาพประกอบและสร้างประโยคเอง
2. แบบฝึกทักษะการจำคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่นโดยใช้เทคนิคช่วยจำแบบใช้รูปภาพเป็นสื่อสามารถใช้ในรายวิชาที่ต้องเน้นการใช้ความจำได้

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการเปรียบเทียบการใช้เทคนิคช่วยจำแบบใช้รูปภาพเป็นสื่อกับวิธีอื่น ๆ
2. ควรมีการพัฒนาทักษะการจำเทคนิคช่วยจำแบบใช้รูปภาพเป็นสื่อในกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ ในหน่วยการเรียนรู้ ระดับชั้นหรือภาษาอื่น ๆ

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). **การศึกษา: การสร้างประชาคมอาเซียน 2558**. กรุงเทพฯ: สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ กลุ่มประชาสัมพันธ์ สำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงศึกษาธิการ.
- ธีร์วรา ปลาตะเพียนทอง และภัทร์ธีรา เทียนเพิ่มพูน. (2563). **การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้าน คำศัพท์และความคงทน โดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐม**. การค้นคว้าอิสระ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย ศิลปากร.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2542). **วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ปิยภาณี หนูนุ่น และคุณัชญ์ สมชนะกิจ. (2563). **การพัฒนาทักษะการจำคำศัพท์อิสระระยะโดยใช้ชุดพัฒนา คำศัพท์สำหรับนักเรียนแผนการ เรียนศิลปภาษาญี่ปุ่น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวรนาธิเฉลิม จังหวัดสงขลา**. วารสารการประชุมมหาดไทยวิชาการระดับชาติและนานาชาติ, 12, 1119-1130. [chrome-extension://oemmdcblldboiebfnladdacbfmadadm/https://www.hu.ac.th/conference/conference2021/Proceeding/doc/03%20ED/074-ED%20\(P.1119%20-%201130\).pdf](chrome-extension://oemmdcblldboiebfnladdacbfmadadm/https://www.hu.ac.th/conference/conference2021/Proceeding/doc/03%20ED/074-ED%20(P.1119%20-%201130).pdf)
- รังสิมา เสวี. (2547). **ผลของการเรียนโดยใช้ภาพประกอบ 3 แบบที่มีต่อผลการเรียนและความ คงทนในการจำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่บกพร่องทางการได้ยิน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สารนิช พลະปัญญา. (2556). **การใช้เทคนิคจิตภาพในการสอนตัวอักษรคันจิภาษาญี่ปุ่น**. (วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทมหาบัณฑิต). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- Matsui, Yoshikazu. (1999). **Japanese Teaching in Thailand**. Japan: Kinsei-sha.